

בע"א (רמת גן) 45946-07-20 - עמיחי טויטו נ' עיריית רמת-גן

בע"א (רמת-גן) 45946-07-20 - עמיחי טויטו נ' עיריית רמת-גן

בע"א (רמת-גן) 45946-07-20

עמיחי טויטו

נגד

עיריית רמת-גן

בית משפט השלום בשבתו כבית משפט לעניינים מקומיים ברמת-גן

[10.08.2020]

כבוד השופט אמיר צ'כנוביץ

החלטה

לפניי בקשה להארכת מועד להישפט בעניין שתי הודעות תשלום קנס, הראשונה מס' 131335135 שנרשמה ביום 17.3.19 והשנייה מס' 116630534 שנרשמה ביום 20.3.19.

לאחר שעיינתי בבקשה ובתגובת המשיבה, מצאתי לדחות את הבקשה מהטעמים שיפורטו להלן.

המבקש טוען כי ביום 11.2.2020 קיבל דרישה לתשלום חובות ע"פ פקודת המיסים גביה, הנוגעות לעבירות על חוק העזר העירוני שבוצעו ברכבים מ.ר 10-520-72 ו- 70-998-12 בתאריכים 17.3.19 ו- 20.3.19.

המבקש טוען כי בתאריך 11.2.2020 נודע לו לראשונה על קיומם של הקנסות מהסיבה שבעת ביצוע העבירות הנדונות, הקנסות לא הוצמדו לרכבו ועל כן לא יכול היה לבקש להסב ו/או לערער עליהם.

המבקש טוען שפנה לב"כ המשיבה בבקשה לקבל את מספרי משלוח הקנסות בדואר רשום לצורך בדיקה באתר דואר ישראל. לטענתו, ביצע בדיקה באתר האינטרנט של דואר ישראל ומצא כי שתי הודעות התשלום נשלחו חזרה לשולח, היינו, לעיריית רמת-גן, ובפועל לא הגיעו אליו.

לצורך הוכחת חזקת המסירה די למשיבה להוכיח שמסרה את הודעת תשלום הקנס לדואר ישראל למשלוח. בהתאם לתקנה 44א לתקנות סדר הדין הפלילי, אין חובה על המשיבה להמציא אישורי מסירה חתומים על משלוח הודעות קנס.

יחד עם זאת, המשיבה הוסיפה לתגובתה לבקשה זו, אישור ממעקב המשלוחים של דואר ישראל המעיד כי דבר הדואר הרשום נמסר בחזרה לשולח, המשיבה, בתאריך 2.9.19 מאחר שדבר הדואר לא נדרש בידי המבקש לאחר תום התקופה הקצובה (נספח ג' לתגובת ב"כ המשיבה), ובנוסף דבר הדואר הרשום השני נמסר בחזרה לשולח, המשיבה, בתאריך 21.8.19 מאחר שדבר הדואר לא נדרש בידי המבקש לאחר תום התקופה הקצובה (נספח ו' לתגובת ב"כ המשיבה).

על פי סעיף 229 לחוק סדר הדין הפלילי, ניתן היה להגיש בקשה לביטול הודעות תשלום הקנס בתוך 30 ימים מיום קבלתן, או להגיש בקשה להישפט ו/או להסב את הקנסות בתוך 90 ימים מיום קבלת הקנסות המקוריים, אולם מועדים אלה חלפו זה מכבר. עקב כך, הפכו הודעות תשלום הקנסות לגזרי דין חלוטים בהתאם להוראות סעיף 229(ח) לחוק סדר הדין הפלילי.

אין חולק כי המבקש מודע לחובותיו לפחות מחודש פברואר 2020, כפי שטען בבקשתו והצהיר בתצהירו, ועל כן לפי סעיף 130(ח) לחוק סדר הדין הפלילי, בקשה לביטול הרשעה יש להגיש בתוך 30 ימים מהיום שהומצא לנאשם פסק הדין או מן המועד שנודע לו על ההרשעה. מכאן, שהמועד להגשת בקשה להארכת מועד להישפט בגין הקנסות, חלף. טענות אותן מעלה המבקש כנגד שני הדוחות אינם מגלים הגנה.

לגבי דו"ח מס' 131335135, לא מדובר בדו"ח -עבירה של חניה על אי תנועה אלא חניה בניגוד לתמרור האוסר על חניה במקום פרט לפריקה וטעינה, כאשר ע"פ סעיף 3(8) לחוק חנייה לנכים, אסורה החניה במקום שיועד בתמרור לפריקה וטעינה גם לרכב מזכה של נכה.

טענת המבקש כי הרכב עמד במקום לצורך פריקה, עצר במקום למספר דקות על מנת למסור מסמכים למשרד עורך דין הנמצא בסמוך, אינה עומדת בהגדרתה של טעינה או פריקה, כפי שזו פורשה בפסיקה, לפיה הפריקה ו/או הטעינה מכלי הרכב צריכות להיעשות ברציפות וללא הפסקה.

בעוד שמהבקשה עולה כי לא מדובר בהליך רציף של פריקה, שכן הפריקה מסתיימת עם הוצאת המטען(המסמכים) מכלי הרכב.

אשר לדו"ח הנוסף, שמספרו 116630534 שעניינו העמדת רכב על המדרכה, כפי שפורט בתגובת המשיבה וכפי שניתן להיווכח מתמונות הדו"ח, מדובר בחניה בתחום מדרכה תוך חסימת מעבר מוחלטת, המונעת מעבר סביר להולכי רגל, כל שכן עגלות ילדים ונכים, האסורה גם לרכב מזכה של נכה ע"פ סעיף 2(א)(3) לחוק. כמו גם, קיומו של חניון במרחק קצר, כאשר אין בטענה לפיה המבקש נכה עיוור לפטור מעמידה בתנאי שנקבע בחוק חניה לנכים לעניין זה.

על כן, לא מצאתי כי ייגרם עיוות דין, באם לא יוארך המועד, ואף מטעם זה אין להאריך המועד להישפט, שכן לא הראה המבקש סיכויי הגנה כנגד ההרשעה.

לפיכך, הבקשה נדחית.

המזכירות תשלח ההחלטה לצדדים בדואר רשום עם אישור מסירה.
ניתנה היום, כ' אב תש"פ, 10 אוגוסט 2020, בהעדר הצדדים.